

Sygn. akt II K 328/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamil Worsztynowicz

Protokolant: Anna Bobrowska

przy udziale Prokuratora Izabeli Tańskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16.10.2014 r., 09.01 i 03.03.2015 r. sprawy

E. T., c. W. i D. z domu L., ur. (...) w L., nie karanej

oskarżonej o to, że:

w dniu 30 grudnia 2011 r. w G. przy ul. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby przedłożyła w punkcie pośrednictwa kredytowego (...) poświadczając nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w I. Q. – Bar „u G.”, co miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, wprowadzając w błąd pracownika banku co do zamiaru spłaty kredytu i tożsamości faktycznego kredytobiorcy, na podstawie którego (...) Bank (...) S.A. w G. zawarł z nią umowę kredytu gotówkowego nr (...), na mocy którego udzielił jej kredytu w kwocie 26.301,05 złotych czym doprowadziła w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 26.301,05 złotych

tj. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżoną E. T. za winną dokonania zarzucanego jej czynu, za który na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości oraz wymierza jej opłatę w kwocie 240 (dwustu czterdziestu) złotych.

Sygn. akt II K 328/14

UZASADNIENIE

E. T. w okresie od 28 stycznia 2011 r. do dnia 17 kwietnia 2013r. nie posiadała zatrudnienia. Oskarżona miała zobowiązanie finansowe w postaci kredytu gotówkowego w (...) Banku S.A. w kwocie 4.786 złotych. E. T., aby spłacić dotychczasowe zobowiązanie chciała otrzymać kolejny kredyt gotówkowy i w tym celu porozumiała się ze swoją znajomą M. M., zatrudnioną w biurze pośrednictwa kredytowego (...) w G.. M. M. także potrzebowała pieniędzy i kobiety umówiły się, że M. M. uzyska dla oskarżonej E. T. zaświadczenie o zatrudnieniu, które następnie ta przedłoży do banku aby otrzymać kredyt.

Dowody:

- częściowo wyjaśnienia E. T. k. 36 – 38, 273 – 274,
- wyjaśnienia i zeznania M. M. k. 42, 156 – 158, 166 – 167 w zw. z k. 286
- pismo z Urzędu Skarbowego w G. z dnia 14.03.2013 r. k. 12,
- zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w G. z dnia 17.04.2013 r. k. 15 – 16,
- pismo z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 17.04.2013 r. k. 20

W celu uzyskania zaświadczenia o zatrudnieniu dla oskarżonej, M. M. udała się wraz z Z. T. do swojego znajomego G. F. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą I. Q. – Bar „u G.”, gdzie wymienione jadły posiłki. Zwróciły się do G. F. o wystawienie zaświadczenia o zatrudnieniu

i zarobkach dla E. T., które – jak wyjaśniły G. F. – było niezbędne dla uzyskania kredytu. G. F. przekazał Z. T.

i M. M. druk zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, który został opieczętowany dwiema pieczęciami I. Q. – Bar „u G.” oraz podpisany przez G. F. jako wystawcę. Zaświadczenie zostało następnie wypełnione przez M. M. danymi osobowymi E. T., mimo że oskarżona E. T. nie była nigdy zatrudniona u G. F..

Dowody:

- wyjaśnienia i zeznania M. M. k. 42, 156 – 158, 166 – 167 w zw. z k. 286,
- wyjaśnienia i zeznania Z. T. k. 170 – 172, 281,
- wyjaśnienia G. F. k. 186 – 187 w zw. z k. 286,
- zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 19f,
- ekspertyza kryminalistyczna z zakresu pisma ręcznego k. 103 – 142,

Oskarżona E. T. i M. M. spotkały się ponownie w dniu 30 grudnia 2011 r. w biurze pośrednictwa kredytowego (...) w G., gdzie E. T. podpisała wniosek nr (...) do (...) Banku S.A.

o udzielenie kredytu. Do wniosku zostało przedłożone uzyskane wcześniej od G. F. zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu dotyczące E. T.. Oskarżona wiedziała o istnieniu zaświadczenia, miała świadomość, że jest ono niezbędne do otrzymania kredytu gotówkowego. W oparciu o to zaświadczenie zawarta została umowa kredytu gotówkowego nr (...) na podstawie której bank udzielił E. T. kredytu w kwocie 26.301,05 zł. Z pieniędzy tych kwota 4.786 zł została przeznaczona bezpośrednio na spłatę zobowiązania finansowego oskarżonej wynikającego z umowy kredytu nr (...) zawartej z (...) Bankiem S.A. Po zapłaceniu prowizji na rzecz Banku i na rzecz Z. T. reszta pieniędzy w kwocie 18.700 zł wpłynęła na konto E. T.. Oskarżona pieniądze te następnie wypłaciła i przekazała M. M., która z kolei w rozmowie z oskarżoną zobowiązała się do spłaty kredytu. M. M. początkowo spłacała raty kredytu zawartego przez E. T., ale później zaniechała dalszych spłat.

Dowody:

- częściowo wyjaśnienia E. T. k. 36 – 38, 273 – 274,
- wyjaśnienia i zeznania M. M. k. 42, 156 – 158, 166 – 167 w zw. z k. 286,
- wyjaśnienia i zeznania Z. T. k. 170 – 172, 281,
- wniosek o udzielenie kredytu nr (...). 19b,
- zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 19f,

- umowa kredytu gotówkowego nr (...). 19c – 19e,
- ekspertyza kryminalistyczna z zakresu pisma ręcznego k. 103 – 142,

Oskarżona E. T. jest panną, ma wykształcenie wyższe i z zawodu jest ekonomistką, jest osobą nie pracującą, utrzymującą się z zasiłku rodzinnego i ma na utrzymaniu córkę. Oskarżona nie była dotychczas karana sędownie.

Dowody:

- wyjaśnienia E. T. k. 36 – 38, 273 – 274
- dane o karalności k. 48,

Przesłuchana w postępowaniu przygotowawczym oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że M. M. poprosiła ją o wzięcie dla niej kredytu. Za pierwszym razem odmówiła, ale później M. M. przyszła ponownie i poprosiła o wzięcie dla niej kredytu ze względu na trudną sytuację majątkową. Wszystkie formalności z umową kredytową załatwiła M. M., a oskarżona przyszła jedynie podpisać dokumenty. Z pieniędzy z kredytu zostało spłacone zobowiązanie oskarżonej w L. Banku, a M. M. miała spłacać zaciągnięty kredyt. Oskarżona już w dniu zawarcia umowy była osobą bezrobotną, nie osiągała dochodów, nie myślała o tym czy bank udzieli jej kredytu w sytuacji gdy jest osobą bezrobotną. Nie była ponadto nigdy zatrudniona w I. Q.-Bar „u G.”, ale nie wiedziała, że zaświadczenie o zatrudnieniu w tym barze było załączone do umowy kredytowej. Jak przyszła podpisać dokumenty, to wszystko było już przygotowane, nie było tego zaświadczenia, był wniosek i umowa których nie czytała. Była przekonywana przez M. M., że ona będzie spłacała ten kredyt, a w zamian za podpisanie umowy zostało spłacone jej zobowiązanie w L. Banku.

W toku postępowania sądowego oskarżona ponownie nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że nie miała w ogóle styczności z zaświadczeniem o zatrudnieniu wystawionym na jej dane. Wszelkie formalności z kredytem załatwiła M. M., a ona zgodziła się na wzięcie kredytu, ponieważ M. M. prosiła ją o to z uwagi na liczne zadłużenia. Umowy o kredyt którą podpisała nie zdążyła nawet przeczytać, ponieważ było to przed zamknięciem lokalu. Wiedziała, że nie ma zdolności kredytowej, ale wzięła kredyt z myślą, że to M. M. miała być głównym kredytobiorcą, ale okazało się później, że to ona nim była. Pieniądze z kredytu w całości przekazała M. M., zostało spłacone jedynie jej zobowiązanie w L. Banku za to, że zgodziła się, aby kredyt był na nią.

- wyjaśnienia E. T. k. 36 – 38, 273 – 274

Sąd zważył co następuje:

W ocenie sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonej E. T. nie budzi wątpliwości. Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd oparł się na wyjaśnieniach M. M., wyjaśnieniach Z. T. oraz G. F., a ponadto dowodach z dokumentów w postaci wniosku o kredyt i dołączonego do niego zaświadczenia o zatrudnieniu oskarżonej, umowy kredytowej oraz opinii z zakresu badania pisma ręcznego.

Rozważania w zakresie oceny dowodów zgromadzonych w sprawie sąd rozpoczął od wyjaśnień oskarżonej E. T.. Sąd wyjaśnienia te uznał za częściowo wiarygodne jedynie w zakresie faktów dotyczących podpisania się oskarżonej pod wnioskiem o udzielenie kredytu i umową oraz co do tego, że dokumenty te przygotowała M. M., a pieniądze z uruchomionego przez bank kredytu zostały przeznaczone częściowo na spłatę zobowiązań oskarżonej, a częściowo przekazane najpierw na konto E. T., a później przekazane M. M. przez oskarżoną. Wskazane okoliczności znajdują bowiem potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów i wyjaśnieniach M. M..

Przechodząc dalej wskazać należy, że w sprawie jest niewątpliwe, że pomiędzy oskarżoną a (...) Bankiem S.A. została zawarta umowa kredytu gotówkowego. Oskarżona od samego początku też nie kwestionowała, że pobrała pieniądze z tego kredytu,

a jego część została przeznaczona na spłatę jej osobistych zobowiązań w innym banku. Oskarżona twierdziła jednak, że do wzięcia kredytu gotówkowego namówiła ją M. M. która potrzebowała pieniędzy i zobowiązała się, że będzie ten kredyt spłacać. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonej to ona uległa namowom M. M., aby zawarła umowę kredytu, a M. M. załatwiała wszystkie formalności związane z otrzymaniem kredytu, przygotowywała dokumenty, a oskarżona tylko je podpisywała.

W ocenie Sądu zgromadzone w sprawie dowody pozwoliły zakwestionować wersję przedstawioną przez oskarżoną, że wyłącznie za namową M. M. zawarła umowę z (...) Bankiem, wierząc że kredyt ten M. M. będzie spłacała. Sąd uznał zatem za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonej co do tego, że uzyskany z (...) Banku kredyt miał być przeznaczony tylko dla M. M. oraz że oskarżona nie wiedziała, że podstawą udzielenia kredytu było nieprawdziwe zaświadczenie dotyczące jej zatrudnienia w I. Q. Bar „u G.”. Wyjaśnienia oskarżonej jawiły się bowiem w tym zakresie jako nielogiczne i pozostawały w sprzeczności z wiarygodnymi wyjaśnieniami M. M. i Z. T. oraz dowodami z dokumentów.

Wyjaśnienia E. T. to w ocenie sądu przejaw linii obrony, mające na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej, a w konsekwencji nie zasługujące na wiarę.

Nie sposób przy tym pominąć istotnych z punktu widzenia odpowiedzialności oskarżonej, a nie kwestionowanych przez nią okoliczności dotyczących braku zatrudnienia i braku dochodów w czasie gdy zawierała umowę kredytu. Oskarżona zdaje się zupełnie zapominać, że to ona podpisała umowę kredytu i to ona była zobowiązana do jego spłaty, a w sytuacji braku pracy i dochodów dokonywanie terminowych spłat nie było możliwe, co niezależnie od tego czy M. M., która nota bene co sama przyznała też miała liczne problemy finansowe, wskazuje na zamiar uzyskania przez oskarżoną korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie pokrzywdzonego banku w błąd.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia M. M. złożone w niniejszej sprawie w charakterze podejrzanej (k. 156 – 158, 166 - 167), w których wymieniona opisała przebieg czynności związanych z zawarciem umowy kredytu gotówkowego przez E. T. z (...) Bankiem S.A. M. M. wyjaśniając w charakterze podejrzanej wskazała, że E. T. jest jej znajomą i odwiedzała ją w punkcie pośrednictwa kredytowego oraz mówiła o swoich problemach finansowych, braku pracy i chęci uzyskania kredytu. W związku z tym, że M. M. sama również potrzebowała pieniędzy, a z uwagi na posiadane zobowiązania finansowe nie miała zdolności kredytowej, zaproponowała E. T. zawarcie umowy na kredyt gotówkowy, dzięki któremu pozyskane zostaną pieniądze na spłatę ich zobowiązań. Jednym problemem była konieczność pozyskania zaświadczenia o zatrudnieniu dla oskarżonej, które to zaświadczenie M. M. wspólnie z Z. T. otrzymały od G. F.. Na podstawie tego zaświadczenia zawarta została będąca przedmiotem niniejszej sprawy umowa kredytowa podpisana przez E. T.. Pozyskane pieniądze zostały zaś przeznaczone na spłatę zobowiązania oskarżonej w L. Banku, a w pozostałej części zostały przekazane M. M., tak jak się umówiła się ona z oskarżoną. Ponadto M. M. wyraźnie wskazała, że oskarżona wiedziała o tym, że bez zaświadczenia nie uzyskałaby kredytu, ponadto czytała umowę i jeden egzemplarz otrzymała, wiedziała też o zaświadczeniu o jej zatrudnieniu od G. F..

Sąd uznał wyjaśnienia M. M. za wiarygodne, ponieważ są one logiczne i spójne oraz korelują z wyjaśnieniami złożonymi przez Z. T. w zakresie dotyczącym faktu częstych odwiedzin oskarżonej w biurze pośrednictwa kredytowego, pozyskania od G. F. zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach na podstawie którego bank udzielił następnie kredytu. Ponadto wyjaśnienia M. M. korelują ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami dotyczącymi udzielonego kredytu, opinią z zakresu badań pisma ręcznego, która to potwierdza podawany przez M. M. fakt, że to ona wypełniła zaświadczenie o zatrudnieniu danymi E. T., a w końcu także z wyjaśnieniami G. F., który potwierdzał fakt wystawienia zaświadczenia na prośbę M. M. i Z. T..

Dokonując zaś powyższej oceny wyjaśnień M. M. sąd dał również wiarę tym wyjaśnieniom także w części w której M. M. potwierdziła, że oskarżona E. T. miała świadomość, że do podpisanego przez siebie wniosku o udzielenie kredytu załączyła nieprawdziwe zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w I. Q.-Bar „u G.”. Wprawdzie istotnie, co potwierdziła także w swoich wyjaśnieniach M. M., że to ona przygotowała wniosek i umowę o kredyt gotówkowy do podpisania,

a w końcu także uzyskała i wypełniła zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach danymi oskarżonej, ale nie oznacza to, że tak jak stara się to utrzymywać oskarżona E. T., iż nie wiedziała ona w jakie czynności odnośnie kredytu podejmuje i jaki dokumenty zostały do umowy załączone. W ocenie sądu nie do przyjęcia jest bowiem podtrzymywane przez oskarżoną twierdzenie, sprzeczne z wyjaśnieniami M. M., że oskarżona podpisała jedynie dokumenty dotyczące kredytu, nie mając świadomości co do tego, że podstawą udzielenia kredytu jest nieprawdziwe zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach. Po pierwsze M. M. wyraźnie wskazała, że oskarżona przejawiała zainteresowanie uzyskaniem kredytu będąc wielokrotnie u niej w punkcie kredytowym, a w momencie podpisywania wniosku i umowy o kredyt miała świadomość istnienia zaświadczenia o zatrudnieniu załączonego do wniosku o kredyt. Zresztą w treść wniosku o udzielenie kredytu zostało wpisane, że oskarżona jest zatrudniona w I. Q.-Bar „u G.”. Powyższa okoliczność przy uwzględnieniu, że oskarżona jest osobą dorosłą, kontrolującą w pełni realia życia, ma wyższe wykształcenie i to o kierunku ekonomicznym, a z uwagi na zaciąganie już w przeszłości zobowiązań i wielokrotne wizyty w punkcie kredytowym u M. M. była osobą dobrze zorientowaną w procedurach kredytowych. Wskazane okoliczności pozwalają na uznanie za wiarygodne również tego fragmentu wyjaśnień M. M. z których wynika, że oskarżona wiedziała o konieczności pozyskania zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, gdyż bez tego bank nie udzieliłby kredytu.

Dokonując zaś takiej oceny należy stwierdzić, że wyjaśnienia oskarżonej E. T. z których wynika, że miała stać się ona jedynie ofiarą przestępczych poczynań M. M. – stanowią linię obrony przyjętą przez oskarżoną. Nie sposób też przy tym pomijać, że E. T. z rozważanego w niniejszej sprawie przestępnego przedsięwzięcia uzyskała także istotne profity, jakim była spłata jej zobowiązań finansowych na rzecz L. Banku, a co także pozwala na konstatację, że świadomie w tym przedsięwzięciu wzięła udział, chociaż nie uczestniczyła we wszystkich szczegółach przygotowywania umowy, czym zajmowała się głównie M. M..

Sąd ponadto ujawnił w toku postępowania składane przez M. M. zeznania w charakterze świadka (k. 42), ale te zeznania sąd uznał za wiarygodne jedynie w części dotyczącej faktu przygotowania przez wymienioną wniosku i umowy kredytowej. Pozostała część zeznań M. M. w których zaprzeczyła ona, że otrzymała część pieniędzy z kredytu od oskarżonej i aby uczestniczyła z uzyskaniu zaświadczenia o zatrudnieniu sąd uznał za niewiarygodne, ponieważ są one sprzeczne z innymi dowodami w sprawie w tym szczególnie z wyjaśnieniami Z. T., oskarżonej E. T. co do kwestii otrzymania pieniędzy z kredytu oraz wyjaśnieniami G. F. i wnioskami opinii z zakresu badań pisma ręcznego co do kwestii pozyskania i wypełnienia zaświadczenia o zatrudnieniu u G. F..

Sąd uznał w sprawie za wiarygodne wyjaśnienia Z. T., która potwierdziła, że wspólnie z M. M. udały się do G. F. po zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach za które następnie G. F. otrzymał kwotę 1.000 zł. Ponadto rola Z. T. sprowadziła się do podpisania sporządzonej już przez M. M. umowy kredytowej. Wyjaśnienia Z. T., która nie była obecna przy podpisywaniu umowy przez oskarżoną są potwierdzone wyjaśnieniami M. M., G. F., a także dowodami z dokumentów w postaci wniosku i umowy o kredyt i zaświadczenia o zatrudnieniu i sąd nie miał podstaw do kwestionowania tych wyjaśnień.

Sąd uznał również za wiarygodne ujawnione na rozprawie wyjaśnienia G. F., który potwierdził fakt wystawienia zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach na prośbę Z. T. i M. M. oraz potwierdził, że taka osoba jak E. T. nigdy nie była u niego zatrudniona.

Sąd dał wiarę załączonej do akt dokumentacji, związanej z podpisaną przez oskarżoną umową kredytu gotówkowego, nie widząc żadnych racjonalnych podstaw do jej kwestionowania. Żadna też ze stron nie kwestionowała treści jakiegokolwiek dokumentu załączonego do sprawy. Oskarżona zaś nie negowała, że dokumenty w postaci wniosku o kredyt i umowy kredytowej zostały przez nią podpisane.

Sąd nie miał wątpliwości co do opinii z zakresu badań graficzno – porównawczych pisma ręcznego. Zostały ona przeprowadzone prawidłowo, a opinia jest jasna we wnioskach. Opinia powyższa wskazywała, że zaświadczenie o zatrudnieniu zostało wypełnione przez M. M., a jedynie widniejący na zaświadczeniu podpis nie został przez nią nakreślony, ani też przez oskarżoną.

Sąd nie znalazł także powodów, aby odmówić wiarygodności pozostałym dowodom w postaci zaświadczeń z Powiatowego Urzędu Pracy, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i Urzędu Skarbowego które pochodzą od uprawnionych od ich wydania organów i noszą cechy dokumentów urzędowych.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów wina i sprawstwo oskarżonej nie budziły wątpliwości, a oskarżona wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k.

Jeżeli chodzi o wyczerpanie przez oskarżoną znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. to zgodnie z tym przepisem penalizowane są czyny polegające na wprowadzeniu w błąd

w celu doprowadzenia innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przystępstwo z art. 286 § 1 k.k. może być popełniony tylko z zamiarem bezpośrednim kierunkowym co do sposobu działania i celu działania, którym jest uzyskanie korzyści majątkowej poprzez niekorzystne rozporządzenie mieniem przez inną osobę.

Z kolei przepis art. 297 § 1 k.k. penalizuje zachowania polegające na uzyskaniu dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego.

Omawiane tutaj przestępstwo także ma charakter kierunkowy, a sprawca musi mieć świadomość, że przedkłada fałszywe lub poświadczające nieprawdę dokumenty, lub składa nierzetelne pisemne oświadczenie w celu uzyskania pożyczki bankowej, kredytu lub innego świadczenia.

W sprawie bez wątpienia stwierdzić zatem należało, iż oskarżona E. T. w dniu 30 grudnia 2011 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd (...) Banku S.A. co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu gotówkowego oraz faktu zatrudnienia i osiąganych dochodów, po przedłożeniu podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach podpisała umowę o kredyt gotówkowy, która skutkowała udzieleniem jej tego kredytu w kwocie 26.301,05 zł czym doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem co wyczerpywało znamiona czynu z art.286§1 k.k. i art.297§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

Należy przy tym nadmienić, że jeżeli sprawca przedkładając dokumenty, o których mowa w art. 297 § 1, dążył do uzyskania kredytu lub pożyczki określonej w art. 297 § 1 k.k. i jednocześnie uzyskując to świadczenie doprowadził podmiot udzielający kredyt do niekorzystnego rozporządzenia mieniem to działania sprawcy wypełniają znamiona dwóch przestępstw co uzasadniało przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji prawnej z art.286 § 1 k.k. i art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Na podkreślenie zasługuje, że przedłożone przez oskarżoną zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, ponieważ poświadczało ono zdolność kredytową oskarżonej, jej możliwość w zakresie terminowej spłaty zadłużenia, a zatem oskarżona, która była osobą

bezrobotną i nie uzyskiwała dochodów wprowadziła w błąd (...) Bank S.A. Ponadto działanie oskarżonej było podyktowane zamiarem i chęcią uzyskania kredytu, a w konsekwencji również osiągnięcia korzyści majątkowej.

Nie ma przy tym znaczenia, że kredyt ten miał być przeznaczony w części dla M. M., ponieważ to oskarżona była stroną umowy o kredyt gotówkowy i zobowiązana była do jego spłacenia, a ponadto na jej konto wpłynęły pieniądze i ona te pieniądze z konta wypłaciła, a część pieniędzy została od razu przeznaczona na spłatę zadłużenia oskarżonej z tytułu innej umowy kredytu. Nie ma zatem wątpliwości, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim kierunkowym i miała pełną świadomość, że podejmowane przez nią zachowania realizują znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k.

Wina oskarżonej nie budzi w rozważanej sprawie wątpliwości. W toku postępowania nie została bowiem ujawniona żadna okoliczność mogąca stanowić podstawę do powzięcia wątpliwości co do poczynałości oskarżonej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej jest znaczny. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, sąd brał pod uwagę kryteria przewidziane w art. 115 § 2 k.k., w tym rodzaj naruszonych dóbr chronionych prawem jakimi w tym wypadku są mienie oraz prawidłowość obrotu gospodarczego. Ponadto sąd uwzględnił stosunkowo znaczną wysokość wyrządzonej szkody i działanie w przestępczym procederze z inną osobą.

Znaczny jest także stopień winy oskarżonej, która jako osoba dorosła, w pełni świadoma i ukształtowana oraz mająca świadomość obowiązujących norm prawnych umyślnie przeciwko nim wykroczyła.

Wymierzona oskarżonej kara 6 miesięcy pozbawienia wolności w ocenie sądu w należyтым stopniu uwzględniła społeczną szkodliwość przypisanego jej czynu, nie przekracza stopnia winy i osiągnięte zamierzone cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonej. Obok kary pozbawienia wolności sąd wymierzył oskarżonej grzywnę w wysokości odpowiadającej stopniowi społecznej szkodliwości czynu i nieprzekraczającym stopnia winy, albowiem oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Ustalając wysokość stawek dziennych grzywny Sąd miał na względzie możliwości zarobkowe oskarżonej.

Oskarżona E. T. nie była dotychczas karana, nie jest osobą zdemoralizowaną. Dlatego dla zapobieżenia popełnieniu przez nią przestępstw w przyszłości, sąd uznał, że ma konieczności wykonania w stosunku do oskarżonej orzeczonej kary pozbawienia wolności. Uznając zatem, że wobec oskarżonej istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna, sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności i jako wystarczający uznał okres dwóch lat próby.

O kosztach sądowych sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust.1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.